

FARMACOGNOZIE – FITOTERAPIE

G.D. Mogoșanu, L.E. Bejenaru, H. Popescu

Curs pentru studenții anului III Farmacie. Ediția a II-a.
Ed. SITECH, Craiova, 2010, 170 x 240 mm, 539 pagini
ISBN 978-606-530-805-3

Farmacognozia este știința cunoașterii materiilor prime din care se prepară în oficiu și în industrie medicamentele de origine naturală. În manualele și tratatele mai vechi de cinci decenii, părțile de plante și produsele animale bogate în principii active nu se numeau materii prime, ci droguri medicinale sau farmaceutice. Farmacognozia este, totodată, depozitarea bazelor științifice ale fitoterapiei moderne, sub aspectul chimiei produșilor naturali.

Caracterizată drept cea mai veche știință modernă, farmacognozia a acumulat de-a lungul timpului foarte multe date exacte, grație marilor progrese ale științei. În monografiile sale se găsesc denumirile latinești și românești ale materiilor prime, ale resurselor vegetale și animale cu precizarea zonelor geografice din care provin, structurile chimice ale principiilor active, efectele medicinale, indicațiile terapeutice, tehnicile de prelucrare, formele farmaceutice, administrarea, conservarea etc.

Ediția a doua conține generalitățile și monografiile din prima ediție (Farmacognozie, 2007, 400 p.), precum și monografiile și adaptările impuse de Farmacopeea Europeană, ediția a șasea. În partea finală, autorii au adăugat un glosar de termeni medicali.

Cartea de față este riguros științifică și depozitară a informațiilor dintr-un domeniu foarte vast. Se știe însă că un manual nu poate conține toată știința din domeniu respectiv, ci este o selecție construită cu scopuri didactice. Elaborarea lui începe cu documentarea, continuă cu alegerea sistemului de clasificare și abia apoi se ajunge la selectarea datelor și la redactare. Mai rămâne totuși de satisfăcut o condiție complexă și foarte dificilă care ține de talentul didactic: găsirea celei mai potrivite exprimări, pentru a-l face înțeles. Aceasta înseamnă un limbaj potrivit, excluderea datelor de importanță minoră, eliminarea informațiilor perimate, înlocuirea lor cu cele de ultimă generație, păstrarea unui fir care leagă noțiunile noi de cele anterioare și, mai ales, experiența didactică.

Autorii s-au preocupat de satisfacerea acestor drastice condiții, de sistematizare bazată, îndeosebi, pe cunoștințe de chimie organică farmaceutică și de îmbinare a experienței de predare de patru decenii, primele trei, la Facultatea de Farmacie din Cluj, iar al patrulea, la tânăra Facultate de Farmacie din Craiova.

Constantin Polinicenu